

placere midler i specialforeninger og investeringsforeninger udvides.

Men det, vi i Det Radikale Venstre ser mest frem til i forbindelse med lovforslaget, er ændringerne med hensyn til medindflydelse på investeringsbeslutningerne i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. I en årrække har vi i Det Radikale Venstre arbejdet for, at lønmodtagere skulle have indflydelse på, hvor de penge, som den enkelte lønmodtager har stående i LD, skal investeres, og det bliver der fremover mulighed for gennem oprettelse af en række investeringspuljer.

I Det Radikale Venstre mener vi, at dette forslag fremmer medlemsindflydelsen og demokratiet på pensionsområdet i betydeligt omfang, og det er selvfølgelig meget, meget positivt. Det Radikale Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Vedrørende dette lovforslag vil vi koncentrere os om nogle af de samme spørgsmål, som andre har været inde på, bl.a. tavshedspligten, som vi stadig mener er alt for stramt formuleret.

Vi har jo lige haft en meget spændende sag, vil jeg sige, om Hafnia, hvor Sø- og Handelsretten sagde, at selvfølgelig skulle Finanstilsynets dokumenter om forholdet udleveres, og hvor både ministeriet og Forsikringsrådet og alle mulige andre gode kræfter i den forbindelse har forsøgt at forhindre, at retten kunne få adgang til de dokumenter, som alle og enhver ved er afgørende for at få vurderet sagen om aktieemissionen i Hafnia.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan det bliver med dette lovforslag: Vil man fremover kunne regne med – så vidt jeg kan se, bliver det ikke tilfældet, men jeg vil da gerne retledes – at der også i en erstatningssag som den, der løber nu, bliver adgang til Finanstilsynets dokumenter, når de er af afgørende betydning for rettens afgørelse og vurderinger?

Vi synes, det bør være nemmere at få adgang til tingene, og vi mener generelt, at tavshedsforpligtelsen – som jo normalt påberåbes af hensyn til kunderne – udstrækkes alt for vidt over for nogle selskaber, som har meget afgørende indflydelse på hele samfundet. Jeg synes sådan set, der bør være nemmere adgang til oplysninger vedrørende tilsynet og de ting, der er adgang til via tilsynsvirksomheden, for at kunne vurdere forholdene – selvfølgelig ikke enkeltkunders forhold, men hvilken betydning de virksomhe-

der har, og hvilken betydning deres funktion har for samfundet.

Vi vil altså i udvalgsarbejdet arbejde for, at man får udvidet eller rettere sagt udhulet tavshedsbestemmelserne i forhold til, som de er i øjeblikket. Vi synes, de er for stramme, og vi synes også, det er en unødigt stramning, der ligger i, at når der er samtykke, kan man ikke længere ophæve tilsynets tavshedspligt. Vi forstår simpelt hen ikke den stramning, den er unødigt bureaukratisk.

Vi mener også, det bør være sådan, at tavshedsforpligtelsen ophører, når den pågældende virksomhed ikke længere eksisterer. Det bør også være en selvfølge af hensyn til historikerne, men også af hensyn til Folketinget, når vi vil prøve at grave i et forløb, så vi i hvert fald kan få adgang til dokumenter vedrørende selskaber, der ikke længere eksisterer. Der er jo ikke nogen grund til at have tavshedsforpligtelser her, undtagen selvfølgelig når der er tale om enkeltpersoner og enkeltvirksomheder, som har været kunde hos det pågældende institut. Det vil vi gerne respektere.

Hvad angår partsbegrebet, er vi også af den opfattelse, at kunden selvfølgelig skal være part og dermed også have adgang til dokumenter. Sådan bør det være.

Og endelig til sidst om demokratiseringen: Vi vil ikke indvende noget imod, at man får lov til at få indflydelse på puljer, for selvfølgelig skal kontohaverne i LD have adgang til det. Men vi mener, at demokratiseringen af pensionskasser er et meget større anliggende end bare det at give den enkelte adgang til at få indflydelse på en del af sin opsparing. Det er først og fremmest et kollektivt anliggende om, hvordan vi får mere direkte demokrati i pensionskasserne, så vi mener ikke, at forslaget løser det problem; men vi kan godt støtte det, der ligger her.

Kirsten Jacobsen (FP):

Politisk er det ikke så dejligt at komme efter hr. Frank Aaen, men det har i hvert fald den fordel, at når det drejer sig om den finansielle sektor, betyder det, at jeg tit får ekstra taletid, for jeg kan nøjes med på nogle punkter at henvise til det, hr. Frank Aaen har sagt, og det er jo dejligt.

Når det drejer sig om dette forslag, er det sådan, at Fremskridtspartiet ikke har nogen problemer, når det drejer sig om firmapensionskassers ligestilling med livsforsikringsselskaber. Også når det drejer sig om puljeplaceringer, er vi enige; jeg tror, det var hr. Morten Helveg